

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Cîmpu Dmitri Valentin, născut la 23 iulie 1981, originar și domiciliat mun. Bălți str. Calea Ieșilor 39.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 27.02.2014-08.07.2014
2. *instanța de apel*: 01.09.2014-13.01.2016
3. *instanța de recurs*: 09.06.2016 - 29.06.2016

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 08 iulie 2014, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Cîmpu Dmitri Valentin în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților;

- art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii, fiind recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Cîmpu D., la 28.02.2014, în jurul orei 12.35, având ca scop sustragerea bunurilor altei persoane, aflându-se în apropierea casei de pe str. 31 August 50/2, mun. Bălți, ce aparține lui Roman Veronica, profitând de faptul, că fereastra de la geam era deschisă, a pătruns prin ea în casa nominalizată, de unde în mod tainic a sustras 15.000 lei, 150 euro, care conform cursului BNM, constituie 2.805 lei, 200 dolari SUA, care conform cursului BNM constituie 2.740 lei, ce aparțin lui Roman Veronica și cu cele sustrase s-a eschivat de la locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate daună materială considerabilă în sumă totală de 20.545 lei.

Tot el, a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul, că conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, fiind în stare de ebrietate, la data de 01.01.2014, în jurul orei 22.10, aflându-se pe str. Calea Ieșilor, nr. 27 d,

mun. Bălți, în preajma magazinului alimentar „Speranța”, l-a amenințat cu moartea pe Cernelea M., care activează în funcția de gardian public superior al grupului operativ ÎS „Servicii Pază” și care la acel moment se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îndreptate spre curmarea faptei antisociale comise de Cîmpu D., după care, ultimul aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei care își îndeplinea datoria obștească, cu un cuțit pe care îl avea asupra sa, i-a aplicat o lovitură lui Cernelea M. în regiunea toracico-abdominală, fără a-i provoca careva leziuni corporale, deoarece ultimul a fost protejat de vesta antiglonț în care era îmbrăcat, prin ce a fost sistată activitatea de serviciu a lui Cernelea M. de menținere a ordinii publice.

Astfel, partea acuzării a solicitat de a încadra acțiunile lui Cîmpu D. în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, *aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei care-și îndeplinește datoria obștească de prevenire, curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

Acțiunile lui Cîmpu D. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și anume *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, precum și în baza art. 353 alin. (2) Cod contravențional-*opunerea de rezistență procurorului, ofițerului de urmărire penală, ofițerului de informații și securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, unei alte persoane, aflată în exercițiul funcțiunii sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 6 ani închisoare. În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată, a-i adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Bălți din 24.12.2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă, 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cernelea M. a o admite integral.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- încetarea procesului penal privind învinuirea lui Cîmpu D. în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motivele menționate în hotărârea primei instanțe este ilegală;

- întreg cumulul de probe demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- prima instanță a neglijat dispozițiile art. 93 Cod de procedură penală;

- deși martorii Buiunciuc I. și Midrigan S. au declarat atât în faza urmăririi penale cât și în ședința de judecată, că nu au văzut momentul aplicării loviturii cu cuțitul de către Cîmpu D. lui Cernelea M., ultimii au declarat, că au văzut deteriorarea pe vesta antiglonț, iar în ședința de judecată au declarat, că susțin declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale;

- deși, careva urme de-ale inculpatului nu au fost depistate pe cuțit, aceasta nu poate duce la concluzia, că cuțitul nu a fost utilizat de inculpat, deoarece însăși din declarați ultimului rezultă, că anume acest cuțit, ridicat de la fața locului l-a avut la momentul reținerii de către colaboratorii de poliție, nepunând la dubiu proveniența și apartenența lui;

- instanța a constatat, că potrivit declarațiilor inculpatului, martorilor Câmpu O. și Gherasimciuc E., cuțitul în cauză a fost purtat asupra sa de inculpat în lipsa scopului de a provoca careva leziuni corporale, ceea ce vine în contradicție cu declarațiile martorilor Buiunciuc I., Midrigan S., Cibotari S. și a părții vătămate, care au declarat, că cuțitul în cauză a servit drept obiect al aplicării violenței periculoase pentru viața ultimului;

- pe parcursul desfășurării urmăririi penale, atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia nu au invocat nulitatea probelor acumulate, fiindu-le aduse la cunoștință materialele procesului penal, nici una din părți nu au contestat careva acte procesuale întocmite, astfel nu poate fi invocată în instanța de judecată nulitatea probelor;

- încetarea procesului penal privind învinuirea lui Cîmpu D. în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, este neîntemeiată și atrage după sine neasigurarea scopului procesului penal și anume atragerea la răspundere a persoanelor vinovate de comiterea infracțiunii, restabilirea ordinii de drept, fapt ce poate favoriza comiterea noilor fapte analogice sau să atragă după sine alte consecințe grave.

3.2 Partea vătămată și avocatul său Malanciuc N., prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cîmpu D. să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului declarat au invocat că:

- cuțitul ridicat de la fața locului a fost împachetat în modul corespunzător într-un pachet din polietilenă și în pachet de hârtie, în prezența grupului operativ al ÎS „Servicii Pază”, Cernelea M. și Cibotari S., nefiind încălcate careva norme procesuale, fapt prin care se infirmă argumentul apărătorului inculpatului, precum ca colaboratorii de poliție au încălcat procedura;

- ridicarea vestei antiglonț de la Cernelea M. a avut loc la 01.01.2014 ora 23.40, fiind împachetată în modul corespunzător într-un pachet din polietilenă și sigilat cu sigla nr. 217 MAI RM;

- conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 23.01.2014, ora 17.30, obiectul examinării îl constituia: un cuțit de bucătărie și vesta antiglonț. În urma examinării vizuale al suprafeței țesăturii vestei antiglonț, prezentate la expertiză, la lumina zilei, se observă, în partea din față a vestei antiglonț, la distanța de 93 mm din partea de sus și 175 mm din stângă, că este prezentă o deteriorare liniară, amplasată sub un unghi de 30-35° în raport cu marginea de sus cu lungimea de 26 mm;

- conform raportului de expertiză din 21.01.2014, pe suprafața vestei antiglont este prezentă o deteriorare liniară de înjunghiere-tăiere, tăietura putea fi creată cu lama cuțitului ridicat la Cîmpu D. și prezentat la examinare sau cu un alt obiect cu lamă cu par dimensionali, analogici cuțitului prezentat;

- inculpatul nu a recunoscut vina nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată, însă a declarat că la ieșirea din magazin, soția lui i-a dat cuțitul de bucătărie și furculița, pe care le-a pus în buzunarul drept al scurtei și l-a trimis acasă, dar ce a urmat după aceasta soția nu știe și nu a văzut;

- argumentele instanței de judecată, precum că probele aduse în sprijinul învinuirii inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, poartă caracter de presupuneri, nu și-a găsit confirmare prin probele cercetate în cauză, totodată, argumentele instanței nu sunt justificate prin prisma prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală;

- prima instanță nu a motivat sentința referitor la respingerea declarațiilor părții vătămate Cernelea M., privitor la faptul lovirii acestuia de către inculpat cu cuțitul, menționând doar că probele învinuirii nu coroborează între ele;

- concluzia instanței, precum că „ulterior au plecat la fața locului cu cuțitul împachetat și când au efectuat cercetarea la fața locului a doua oară, s-au făcut careva fotografii, cuțitul nu a fost scos din pachet”, contravine imaginilor din fotografiile prezente în dosar, conform cărora cuțitul nu se află în pachet dar pe trotuar;

- declarațiilor martorului Gherasimciuc E. depuse organului de urmărire penală, confirmă prezența cuțitului la inculpat;

- instanța de judecată nu a dat o apreciere obiectivă probelor cercetate în ședința de judecată, bazându-se unilateral doar pe declarațiile inculpatului, ce poartă un caracter de apărare și eschivare de la răspunderea penală;

- inculpatul nu a comis o acțiune contravențională în privința lui Cernelea M., care de fapt nu este colaborator al organelor afacerilor interne, dar activează în funcția de gardian public superior al grupului operativ ÎS „Servicii pază”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2016, au fost admise apelurile declarate, fiind casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cîmpu D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare. Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 24.12.2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă, 5 ani 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă parțial, încasându-se de la Cîmpu D. în beneficiul lui Cernelea M. prejudiciul material în sumă de 157 lei, prejudiciul moral în sumă de 2.000 lei, cheltuieli pentru transport în mărime de 500 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 5.000 lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că referitor la învinuirea adusă lui Cîmpu D. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și

încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, prima instanță corect a emis o astfel de soluție, iar sentința în latura respectivă nici nu a fost contestată.

În opinia instanței de apel, prima instanță a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, însă greșit a concluzionat de a înceta procesul penal în privința lui Cîmpu D. în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu liberarea inculpatului de răspundere penală și constatarea vinovăției ultimului în comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (2) Cod contravențional, încetând procesul contravențional în privința acestuia din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Cu referire la învinuirea adusă lui Cîmpu D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a constatat, că nu pot fi reținute argumentele primei instanțe, precum că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, conform raportului de expertiză din 13.01.2014, pe suprafața cuțitului ridicat și prezentat la expertiză, careva urme papilare nu au fost depistate, martorii învinuirii au declarat, că nu au văzut la momentul reținerii lui Cîmpu D., ca acesta să fi aplicat careva lovituri cu cuțitul părții vătămate, deoarece în viziunea instanței de apel, însăși din declarațiile inculpatului, urmează că cuțitul ridicat de la fața locului l-a avut la momentul reținerii de către colaboratorii de poliție.

În opinia instanței de apel, nu poate fi reținută și constatarea instanței referitor la faptul, că Cîmpu D. avea cuțitul asupra sa, în lipsa scopului de a provoca careva leziuni corporale, aceasta fiind combătută prin declarațiile martorilor Buiunciuc I., Midrigan S., Cibotari S. și a părții vătămate.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță a făcut două constatări contradictorii indicând, că nu au fost stabilite urme papilare pe cuțit, totodată menționează că inculpatul avea cuțit asupra sa, însă îl purta în lipsa scopului de a provoca leziuni corporale.

La fel, instanța de apel a notat, că nu pot fi reținute motivele instanței în vedere nulității probelor și anume în cadrul ridicării cuțitului și vestei antiglonț de la fața locului, deoarece pe parcursul urmăririi penale, atât inculpatul, cât și apărătorul său, nu au invocat nulitatea probelor acumulate, iar fiindu-le aduse la cunoștință materiale procesului penal, nici una din părți nu a contestat actul procesual întocmit.

Astfel, instanța de apel a indicat, că în momentul amenințării, Cernelea M., activa în calitate de gardian public superior al grupului operativ ÎS „Servicii pază” și la acel moment se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îndreptate spre curmarea faptei antisociale comise de Cîmpu D., totodată în rezultatul aplicării violenței față de Cernelea M., a fost sistată activitatea de serviciu a acestuia, de menținere a ordinii publice. Astfel, probele administrate denotă, că acțiunile săvârșite de Cîmpu D. conțin fapte de aplicare a violenței săvârșite asupra unei persoane care își îndeplinește datoria obștească.

Instanța de apel a constatat, că Cîmpu D., conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, fiind în stare de ebrietate, la data de 01.01.2014, în jurul orei 22.10, aflându-se pe str. Calea Ieșilor, nr. 27 d, mun. Bălți, în preajma magazinului alimentară „Speranța”, l-a amenințat cu moartea pe Cernelea M., care

activează în funcția de gardian public superior al grupului operativ ÎS „Servicii Pază” și care la acel moment se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îndreptate spre curmarea faptei antisociale comise de Cîmpu D., după care, ultimul aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei care își îndeplinea datoria obștească, cu un cuțit pe care îl avea asupra sa, i-a aplicat o lovitură lui Cernelea M., în regiunea toracico-abdominală, fără a-i provoca careva leziuni corporale, deoarece ultimul a fost protejat de vesta antiglonț în care era îmbrăcat, prin ce a fost sistată activitatea de serviciu a lui Cernelea M. de menținere a ordinii publice.

Instanța de apel a mai stabilit, că probele existente în prezenta cauză, confirmă vinovăția inculpatului în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiind audiați suplimentar partea vătămate, martorul Midrigan S. și cercetate materialele cauzei și anume: ordonanța cu privire la începerea urmăririi penale în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal din 01.03.2014 (f.d. 1 v. I); plîngere din 28.02.2014 (f.d. 3 v. I); informație telefonică (f.d. 4 v. I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 28.02.2014 cu tabelul fotografic (f.d. 10 v. I); raport de expertiză criminalistică nr. 277 din 14.03.2014 cu tabelul fotografic (f.d. 16-19 v. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 19.03.2014 (f.d. 25 v. I); ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d. 26 v. I); informație de la Banca Națională (f.d. 28 v. I); cerere de la Roman V. și ordonanța de recunoaștere a acesteia în calitate de parte civilă (f.d. 33-34 v. I); proces-verbal de perchezitie la domiciliul lui Cîmpu V. din 03.03.2014 (f.d. 47-48 v. I); procese-verbale de recunoaștere a persoanei (f.d. 49-52 v. I); extras din registrul de stat al populației (f.d. 53-61 v. I); ordonanța cu privire la începerea urmăririi penale în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal din 02.01.2014 (f.d. 1 v. II); plîngere de la Cernelea M. din 02.01.2014 (f.d. 3 v. II); proces-verbal de cercetare la fața locului din 01.01.2014 cu planșa fotografică (f.d. 7-10 v. II); ordonanța de ridicare, proces-verbal de ridicare din 01.01.2014 (f.d. 8-9 v. II); proces-verbal de examinare a obiectului din 23.01.2014 (f.d. 10-11 v. II); ordonanța de recunoaștere a obiectelor în calitate de corpuri delictive și de anexare la cauza penală din 23.01.2014 (f.d. 12 v. II); ordonanța de transmitere a corpurilor delictive în camera de păstrare a IP Bălți din 23.01.2014 (f.d. 13-14 v. II); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 02.01.2014 și anexare a obiectelor ridicate (f.d. 15-17 v. II); proces-verbal nr. 213 din 01.01.2014 (f.d. 28-29 v. II); raport de expertiză medico-legală nr. 34 în privința lui Cernelea M. (f.d. 32 v. II); raport de expertiză nr. 71 din 13.01.2014 cu planșa fotografică (f.d. 39-40 v. II); raport de expertiză nr. 72 din 21.01.2014 cu tabelul fotografic (f.d. 47-48 v. II); copia legitimației de serviciu a lui Cernelea M. (f.d. 52 v. II); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte-vătămată a lui Cernelea M. din 01.01.2014 (f.d. 53 v. II); copia legitimației de serviciu (f.d. 58 v. II); date personale în privința lui Cîmpu D. (f.d. 64-68 v. II); încheierea și mandat de arestare a Judecătoriei Bălți din 03.01.2014 (f.d. 84-85 v. II); proces verbal de informare despre terminarea urmăririi penale (f.d. 104-106 v. II); proces-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală, de unde rezultă că avocatul și învinuitul Cîmpu D. careva cereri și demersuri nu au avut (f.d. 108-109 v. II); proces-verbal de prezentare a materialelor cauzei penale părții vătămate și avocatului acestuia (f.d. 110 v. II); încheierea și

mandatul de arestare emise de Judecătoria Bălți din 05.03.2014 (f.d. 129-130 v. II); cerere (f.d. 131-135 v. II); extras din fișa medicală a lui Cernelea M. (f.d. 172-173 v. II); declarațiile părții vătămate Roman V. și Cernelea M. (f.d. 184-189 v. II); declarațiile martorilor Midrigan S. (f.d. 192-193 v. II), Buiunciuc I. (f.d. 196-197 v. II); Gherasimciuc E. (f.d. 200-201 v. II); fișa medicală a lui Cernelea M. (f.d. 202-212 v. II); cerere și încheierea judecătoriei Bălți din 17.06.2014 (f.d. 215-216 v. II); declarație autentificată notarial (f.d. 217 v. II); cerere suplimentară de la Cernelea M. (f.d. 232 v. II); declarațiile suplimentare a părții vătămate Cernelea M. (f.d. 235 v. II); declarațiile martorului Cebotari S.(f.d. 240-242 v. II).

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, în privința lui Cîmpu D., instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de personalitatea inculpatului, de faptul că nu se află la evidența medicului de sector, aflându-se la evidența medicului narcolog cu diagnoza narcomanie opiată, la fel a luat în considerație caracteristica acestuia, de faptul că anterior a fost judecat, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite pe cauză.

Referitor la solicitarea părții vătămate Cernelea M., de admitere a acțiunii civile înaintate, instanța de apel a considerat de a o admite parțial, deoarece prin bonurile anexate la materialele cauzei, s-a confirmat prejudiciul material în sumă de 157 lei, cheltuielile de transport în sumă de 500 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 5.000 lei.

Ce ține de prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că suma de 30.000 lei solicitată de către partea vătămată este exagerată, ținând cont de nivelul suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice și psihice în legătură cu acțiunile ilicite ale făptuitorului, precum și faptul, că condamnarea lui Cîmpu D. în sine constituie, la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată, astfel a considerat necesar de a încasa cu titlu de prejudiciu moral suma de 2.000 lei, considerând-o ca o sumă reală și care corespunde faptelor comise, ce compensează consecințele negative ale prejudiciului suportat de acesta.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dulgher D. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței, prin care a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Cîmpu D. în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii și a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (2) Cod contravențional, însă procesul contravențional a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspundere contravențională.

În motivarea recursului invocă:

- pe capătul de învinuire a inculpatului în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată nu au fost acumulate careva probe pertinente și concludente, ce ar demonstra vinovăția ultimului;

- nici unul dintre martorii Midrigan S., Buiunciuc I., Cibotari S. nu au observat ca Cîmpu D. să fi aplicat careva lovituri cu cuțitul lui Cernelea M. în regiunea abdomenului, despre aceasta au aflat de la ultimul, de asemenea Midrigan S. și

Buiunciuc I. au declarat, că nu au observat la momentul reținerii lui Cîmpu D., pe vesta antiglonț purtată de partea vătămată careva deteriorări;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.01.2014 a fost dobândit cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală și urmează a fi exclus ca probă;

- în procesul-verbal de ridicare din 01.01.2014, nu au fost depistate și descrise careva deteriorări a vestei antiglonț, aceasta fiind amplasată într-un pachet de polietilenă și sigilată cu sigiliul 217 MAI, însă în ordonanța de numire a expertizei traseologice, la dispoziția expertului a fost pusă o sacoșă de culoare neagră, în care se află vesta antiglonț cu sigiliul 119 MAI, astfel consideră că pachetul în care au fost împachetate obiectele, ridicate la data de 01.01.2014 de la Cernelea M., a fost desigilat, împrejurare ce putea admite încălcarea integrității obiectelor, inclusiv și formarea tăieturii pe vesta antiglonț;

- conform depozițiilor martorului acuzării Gherasimciuc E., martorului apărării Cîmpu O. și inculpatului, la data de 01.01.2014, partea vătămată era îmbrăcat în scurta de serviciu, iar vesta antiglonț se afla sub scurtă, astfel în cazul în care inculpatul ar fi aplicat lui Cernelea M. lovituri cu cuțitul și a deteriorat vesta antiglonț, ar fi trebuit să fie deteriorată și scurta, care însă a dispărut din materialele cauzei;

- reieșind din declarațiile martorului Cîmpu O., în cadrul întâlnirii cu Cernelea M., ultimul i-a relatat, că de fapt inculpatul nu este vinovat, dar este impus să dea depoziții împotriva lui. Astfel, cauza penală în privința lui Cîmpu D. pe episodul dat este rezultatul unor încercări de a ascunde acțiunile lui Cernelea M. și colaboratorilor din cadrul IP Bălți și eschivării acestora de la răspundere penală pentru acțiunile de tortură întreprinse în privința lui Cîmpu D. la data de 01.01.2014;

- din conținutul raportului de expertiză trasologică, nu este stabilit faptul, că deteriorarea pe vesta antiglonț a fost cauzată anume de cuțitul ce a fost ridicat de la fața locului, putând fi pricinuită și de un al corp tăios. De asemenea, pe cuțitul ridicat de la fața locului nu au fost depistate careva urme papilare ce ar putea aparține lui Cîmpu D.;

- reieșind din probele acumulate în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit, că cuțitul ridicat de la fața locului nu a fost purtat de către Cîmpu D. în scopul de a cauza leziuni corporale părții vătămate, acest cuțit împreună cu două furculițe, le-a primit de la soția sa pentru a le duce acasă.

În drept, apărătorul și-a întemeiat recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece din textul recursului, se constată că acesta nu indică nici un argument în susținerea poziției sale, ce ar confirma că nu a comis infracțiunea imputată sau că faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită. Cercetarea probelor administrate și examinate, demonstrează, că concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, este corectă și

întemeiată. Referitor la argumentele invocate de partea apărării, precum că probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești nu au confirmat vina lui Cîmpu D. în comiterea infracțiunii, sunt declarative și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă pe larg în decizie. De asemenea, nu s-au constatat careva abateri procesual-penale ce ar atrage după sine nulitatea actelor emise de procuror, în procesul desfășurării urmăririi penale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal relevă că, potrivit textului recursului declarat de către avocat, titularul acestuia invocă de drept temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează, că *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.”*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu a săvârșit infracțiunea imputată, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei cercetări și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel casând sentința primei instanțe și recunoscându-l pe Cîmpu D. vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, și-a argumentat soluția prin faptul, că din declarațiile părții vătămate, a martorilor și din probele materiale

prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal (f.d. 233-249, v. III).

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii, că pe capătul de învinuire a lui Cîmpu D. în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu au fost acumulate careva probe pertinente și concludente, ce ar demonstra vinovăția ultimului, acesta neaplicând careva lovituri cu cuțitul lui Cernelea M. în regiunea abdomenului. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal de către inculpat, se combate prin probe cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate, care indică la faptul că aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îndreptate spre curmarea faptei antisociale comise de Cîmpu D., în urma apelului telefonic de la magazinul „Speranța”, vânzătoarea Gherasimciuc E. a ieșit afară și le-a comunicat lui și colegului său să fie atenți, deoarece la magazin a telefonat mama lui Cîmpu D., care a zis că fiul ei a ieșit din casă luând cu el un cuțit. Când s-a apropiat de inculpat, ultimul a scos un cuțit și l-a lovit în vesta antiglonț, cu care era îmbrăcat;

- declarațiile martorului Midrigan S., conform căruia vânzătoarea magazinului le-a comunicat, că o persoană a luat cuțitul de acasă și se îndreptă spre magazin. Ieșind afară l-a văzut pe Cîmpu D. aflându-se jos la pământ, iar lângă el era un cuțit. Din discuții a aflat, că inculpatul l-a atacat pe unul din colaboratorii serviciului pază, lovindu-l cu cuțitul;

- declarațiile martorului Buiunciuc I., care a declarat că din spusele părții vătămate cunoaște, că a fost atacat de inculpat și care l-a fost lovit cu cuțitul;

- declarațiile martorului Cibotari S., care a menționat, că apropiindu-se de Cernelea M., ultimul i-a comunicat, că inculpatul l-a lovit pe acesta cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdominală, dar l-a salvat vesta antiglonț în care era îmbrăcat. Vesta antiglonț era tăiată în regiunea abdomenului;

- raportul de expertiză nr. 72 din 21 ianuarie 2014, conform căruia pe suprafața vestei antiglonț, prezentată la expertiză, în partea din față a vestei la distanța de 93 mm din partea de sus și 175 mm din stânga, este prezentă o deteriorare liniară de înjunghiere-tăiere, amplasată sub un unghi de 30-35 grade, în raport cu marginea de sus, cu lungimea de 26 mm. Tăietura de pe suprafața vestei antiglonț putea fi creată cu lama cuțitului, ridicat de la Cîmpu D. și prezentat la examinare sau cu un alt obiect cu lamă cu parametrii dimensional analogici cuțitului prezentat;

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 01.01.2014, conform căruia pe porțiunea de drum din fața blocului de locuit nr. 27 „D” din str. Calea Ieșilor mun. Bălți, a fost depistat un cuțit de bucătărie, care din cuvintele participanților a fost folosit la aplicarea loviturii lui Cernelea M. în regiunea abdomenului;

- planșa ilustrativă, anexa la procesul-verbal de ridicare din 01.01.2014, a vestei antiglonț și a scurtei de serviciu, ce aparțin părții vătămate Cernelea M., unde în foto 1 și 2 este indicată vesta antiglonț, pe care este prezentă o deteriorare sub forma unei tăieturi.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică la Cîmpu D., că a aplicat violența periculoasă pentru viața și sănătatea lui Cernelea M., care activează în funcția de gardian public superior al grupului operativ ÎS „Servicii Pază” și care la acel moment își îndeplinea datoria obștească de curmare a faptei antisociale comise de Cîmpu D., fapt ce confirmă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs constată, că recurentul invocând, nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar probele nu coroborează între ele, de fapt semnaleză dezacordul și cu prezența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal. Astfel, instanța de recurs va purcede la analiza acestui element în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Rezultând din considerentele teoretice, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, se exprimă prin intenție directă. De cele mai dese ori motivul infracțiunii specificate la lit. a) alin. (2) art. 349 Cod penal, constă în răzbunarea în legătură cu îndeplinirea de către persoana cu funcție de răspundere sau de către persoana care își îndeplinește datoria obștească a obligațiilor de serviciu sau obștești.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul constată că inculpatul a acționat cu intenție directă, aplicându-i lui Cernelea M. o lovitură în regiunea toracico-abdominală, fără a-i provoca careva leziuni, deoarece ultimul a fost protejat de vesta antiglonț în care era îmbrăcat. De asemenea, inculpatul a avut motivul de a se răzbuna pe Cernelea M. în legătură cu faptul, că ultimul a încercat să prevină fapta antisocială comisă de Cîmpu D., în magazinul „Speranța”, din str. Calea Ieșilor 27, mun. Bălți.

Ce ține de argumentul invocat de recurent, precum că nici unul dintre martorii Midrigan S., Buiunciuc I., Cibotari S. nu au observat ca Cîmpu D. să fi aplicat careva lovituri cu cuțitul lui Cernelea M., iar Midrigan S. și Buiunciuc I. au declarat, că nu au observat la momentul reținerii lui Cîmpu D., pe vesta antiglonț careva deteriorări, Colegiul penal conchide, că deși martorii Midrigan S. și Buiunciuc I., au declarat că nu au văzut momentul aplicării loviturii cu cuțitul de către inculpat lui Cernelea M., ultimii au menționat că susțin declarațiile date în cadrul urmăririi penale, unde au relatat, că au văzut deteriorarea pe vesta antiglonț, iar probabilitatea anumitor divergențe, survine în rezultatul expirării unei anumite perioade de timp de la producerea incidentului (f.d. 56-57, 192 verso v. II). Referitor la declarațiile martorului Cibotari S., se atestă că ultimul aflându-se în magazin a auzit gălăgie afară, iar când a ieșit a văzut că o persoană a fost reținută, apropiindu-se de Cernelea M., ultimul i-a comunicat, că inculpatul l-a lovit pe acesta cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdominală, dar l-a salvat vesta antiglonț în care era îmbrăcat și care era tăiată în

regiunea abdomenului, cu o tăietură aproximativ de 10 cm. Astfel declarațiile martorilor nominalizați coroborează cu probele sus-menționate și indică că intenția directă ce reprezintă latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, în acțiunile inculpatului persistă.

Totodată, nu sunt fondate nici criticile avocatului, precum că conform depozițiilor martorilor Gherasimciuc E., Cîmpu O. și a inculpatului, la data de 01.01.2014, partea vătămată era îmbrăcat în scurta de serviciu, iar vesta antiglonț se afla sub scurtă, astfel în cazul în care inculpatul ar fi aplicat lui Cernelea M. lovituri cu cuțitul și a deteriorat vesta antiglonț, ar fi trebuit să fie deteriorată și scurta, care însă a dispărut din materialele cauzei.

La această alegație, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului, că declarațiile inculpatului, a martorului Cîmpu O., care este soția ultimului și a martorului Gherasimciuc E. care lucrează vânzătoare în magazin cu soția inculpatului, sunt combătute prin declarațiile părții vătămate și a martorilor Midrigan S., Buiunciuc I., Cibotari S., conform cărora partea vătămată era îmbrăcată cu vesta antiglonț deasupra scurtei.

Cât privește argumentul recurentului, precum că din conținutul raportului de expertiză trasologică, deteriorarea pe vesta antiglonț fiind posibil pricinuire și de un al corp tăios, iar pe cuțitul ridicat de la fața locului nu au fost depistate careva urme papilare, ce ar putea aparține lui Cîmpu D., instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 245 v. III, în decizia atacată se motivează corespunzător, că însăși din declarațiile inculpatului, reiese că cuțitul ridicat de la fața locului l-a avut la momentul reținerii de către colaboratorii de poliție. De asemenea, faptul că vesta antiglonț a fost deteriorată anume cu acest cuțit, se confirmă prin declarațiile părții vătămate și a martorilor Midrigan S., Buiunciuc I., Cibotari S. Tot prin declarațiile martorilor nominalizați, se combate și argumentul precum că inculpatul avea asupra sa cuțitul dat în lipsa scopului de a provoca careva leziuni corporale.

Criticile recurentului referitor la faptul, că reieșind din declarațiile martorului Cîmpu O., în cadrul întâlnirii cu Cernelea M., ultimul i-a relatat, că de fapt inculpatul nu este vinovat, dar este impus să dea depoziții împotriva lui. Astfel, cauza penală în privința lui Cîmpu D. pe episodul dat este rezultatul unor încercări de a ascunde acțiunile lui Cernelea M. și colaboratorilor din cadrul IP Bălți și eschivării acestora de la răspundere penală, pentru acțiunile de tortură întreprinse în privința lui Cîmpu D. la data de 01.01.2014, instanța de recurs le consideră neîntemeiate.

Reieșind din materialele cauzei, la moment procesul penal privind maltratarea lui Cîmpu D. se află spre examinare în cadrul Procuraturii mun. Bălți, nefiind emisă o hotărâre judecătorească irevocabilă pe acest caz. Mai mult ca atât, inculpatul, pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, de fapt, nici nu a recunoscut vina sa în cele imputate lui în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, având practic o poziție constantă, ceea ce denotă excluderea necesității aplicării maltratării, în sensul auto-incriminării sale. Elocvent este și acel fapt, că potrivit

procesului-verbal de audiere în calitate de bănuït din 02.01.2014 (f.d. 75 v. 2), Cîmpu D., nu a recunoscut vina în cele imputate lui și a refuzat de a da careva declarații, iar conform procesului-verbal de audiere în calitate de învinuit din 03.01.2014 (f.d. 81 v. 2), la fel, nu a recunoscut vina și a refuzat de a da careva declarații.

Totodată, nu sunt fondate nici criticile avocatului, precum că în procesul-verbal de ridicare din 01.01.2014, nu au fost depistate și descrise careva deteriorări a vestei antiglonț, aceasta fiind amplasată într-un pachet de polietilenă și sigilată cu sigiliul 217 MAI, însă în ordonanța de numire a expertizei traseologice, la dispoziția expertului a fost pusă o sacoșă de culoare neagră, în care se află vesta antiglonț cu sigiliul 119 MAI, astfel consideră că pachetul în care au fost împachetate obiectele, ridicate la data de 01.01.2014 de la Cernelea M., a fost desigilat, împrejurare ce putea admite încălcarea integrității obiectelor, inclusiv și formarea tăieturii pe vesta antiglonț.

Instanța de recurs constată, că aplicarea tăieturii pe vesta antiglonț a avut loc anume la data de 01.01.2014 și în circumstanțele descrise în rechizitoriu, prin aplicarea loviturii cu cuțitul de către inculpat, părții vătămate în regiunea toracico-abdominală, fapt ce a dus la formarea tăieturii pe vesta antiglonț cu care era îmbrăcat ultimul, ceea ce se confirmă prin planșa ilustrativă, anexa la procesul-verbal de ridicare din 01.01.2014, a vestei antiglonț și a scurtei de serviciu, ce aparțin părții vătămate Cernelea M., unde în foto 1 și 2 este indicată vesta antiglonț, pe care este prezentă o deteriorare sub forma unei tăieturi (f.d. 11 v. II). Astfel, se exclude posibilitatea formării tăieturii pe vesta antiglonț în alte circumstanțe, deoarece la momentul ridicării acesteia la data de 01.01.2014, aceasta avea o deteriorare sub formă de tăietură.

La fel, este nefondată și ultima critică din recurs precum că procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.01.2014 a fost dobândit cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală și urmează a fi exclus ca probă. În acest context, Colegiul penal menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștința de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportând norma dată la argumentul supus analizei Colegiul atestă, că din materialele cauzei se atestă că atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapele respective, fiindu-le aduse la cunoștință materialele procesului penal, respectiv nici una dintre părți nu a contestat actul procesual întocmit. Astfel, invocarea ilegalității acțiunilor organului de urmărire penală, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului în

baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanța de apel este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, Colegiul penal statuează, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se conchide asupra inadmisibilității recursului declarat, ca fiind neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dulgher Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Cîmpu Dmitri Valentin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 iulie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie